

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831927536/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

— Nei, jeg tror derfor ogsaa nok, at de eneste lykkelige — det er dem, som ikke har Evnen til at stræbe efter Lykken.

Har De lavet det selv. — En Bevægelse med Viffen. — Aa ja, jeg ved det nok . . . De er ogsaa af de fordrende Mennesker.

— Men ved De hvad, Vilsac, — og hun talte noget roligere — man kan fødes med de besynderligste Ønsker. Gjætter De, hvad der som Barn var mit høieste Ønske? Det var latterligt . . . At komme til en Skov, saa stor og sval og der finde ved en Kilde, der rislede, en Blomst, der vilde bøje sig imod mig, og Stængelen vilde løfte mig saa høit; og saa vilde de lukke sig sammen, de hvide Blade, om mig og vugge mig saa blidt. Ja, det nytter ikke, at De le'r. For jeg tror alligevel, at det var den gamle Ide, som lod mig bygge dette Drivhus . . . Og se saa, — hun lo selv — om der er saa stor en *Victoria regia* . . . at den kan bære mig . . . Nei — man maa tage tiltakke med Aakander . . .

— Og Viftepalmer, Grevinde Urne, og Statuer og Violer . . . Hvorfor er det nu netop en *Victoria regia*, De vil have? Livet gi'er os altid saadan: mange Ting, vi ikke ønsker saa meget — for en Ting, vi ønskede, og som det ikke giver.

De taug lidt. De hørte en forvirret Støi af Stemmer fra Salene blandet med Springvandets evindelige Pladsk. Og med et i en ny Tankegang, sagde Ellen: